

T159529

กลองกันยา : เครื่องดนตรีชาวไทยในอุ่นเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน (KLONG KON YAO :

THE INSTRUMENT OF TAI YAI IN MAE HONG SON)

ศุภกิจ สุบินมิตร 4237130 MSMS / M

กศ.น. (คณตร.)

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผู้ทรงคุณวุฒิ ปัญกรัชต์ กศ.บ., กศ.น., กศ.ม., อุดม อุดรัตน์ กศ.บ.,
อนรรน. ชรัณยานนท์ ก.บ., M.M.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วิจัยกลองกันยา เครื่องดนตรีของชาวไทยใน จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยกระบวนการวิจัยครั้งนี้ อาศัยหลักการทางมนุษยศาสตร์วิทยา (Ethnomusicology) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทบทวนและหน้าที่ของกลองกันยา ในสังคมวัฒนธรรมของชาวไทยใน ลักษณะทางภาษาพากพาก และการประสมวงกลองกันยา ลักษณะเฉพาะทางด้านคณตรี และการวิเคราะห์ทางด้านคณตรีของกลองกันยา โดยศึกษาในพื้นที่ของอุ่นเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการวิจัยพบว่า สังคมวัฒนธรรมของชาวไทยใน ใช้กลองกันยา ทั้งในงานประจำพิธี การละเล่น พื้นบ้าน และประกอบการพื้อนด้วย นอกจากนั้นยังถูกนำไปใช้ในสังคมอื่นๆ เช่น ในสังคมและวัฒนธรรมของชาวถ้าบ้านด้วย การสร้างกลองกันยาถูกสร้างมากขึ้น จากช่างหรือที่เรียกว่า “สต้า” ลักษณะหรือรูปร่างของกลองคล้ายแก้วไวน์ ประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนไหกกลอง และส่วนกันกลอง ขนาดของกลองกันยา ขึ้นอยู่กับหน้ากกลอง หากหน้ากกลองมีขนาดเด่นผ่าศูนย์กลางไว้ ส่วนกันกลองก็ต้องยาวตามไปด้วย กลองกันยาสามารถใช้เล่นประสมกับเครื่องประกอบจังหวะอื่นๆ และมีชื่อเรียกว่า “วงกลองกันยา” ประกอบด้วย เครื่องดนตรี 3 ชนิดคือ มองเครื่อ, ซิง และแซ่ง กลองชนิดนี้ต้องใช้ส่าหรือจ่า ติดที่หนังหน้ากกลอง เพื่อถ่วงหนังกลองให้มีเสียงดังตามต้องการ เสียงของกลองกันยามี 2 ลักษณะคือ เสียงหน้ากกลอง และเสียงที่ออกจากกันกลอง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะทางคณตรี พบว่า ทำนองเพลงในการตีกลองกันยามีอยู่ 3 ทำนอง ที่ถือว่า เป็นพื้นแบบศิเกหัด และทำนองเพลงที่ใช้ในการแสดง ประกอบด้วยทำนองเพลงเปี้ยบุน, ทำนองเพลงล้อแอล และทำนองเพลงช่างสัตว์ ในด้านการสร้างทำนองเพลงในกลองกันยา เริ่มจากการใช้กระสุนจังหวะพื้นฐาน และการตัดแปลงหรือพัฒนากระสุนจังหวะพื้นฐานที่มีอยู่ โดยอาศัยประสบการณ์และทักษะในการตีกลอง เพื่อทำให้เกิดกระสุนจังหวะใหม่ และนำกระสุนจังหวะทั้งที่มีอยู่และถูกพัฒนาแล้ว มาเรียงให้เกิดเป็นประโดยใหม่ที่ยาวขึ้น เพื่อทำให้เกิดเป็นทำนองเพลงขึ้นมา แต่ในการพัฒนากระสุนจังหวะพื้นฐานนั้น ยังคงรักษารูปแบบของทำนองเพลงพื้นฐานเอาไว้ด้วย

คำสำคัญ : วงกลองกันยา / สต้า / ทำนองเพลงเปี้ยบุน / ทำนองเพลงล้อแอล / ทำนองเพลงช่างสัตว์

TE 159529

THE KLONG KON YAO : THE INSTRUMENT OF THE TAI YAI IN MAE HONG SON.

SUPHAKIT SUBINMIT 4237130 MSMS/M

M.A.(MUSIC)

THESIS ADVISORS : NARONGCHAI PIDOKRAJT, B.Ed., M.Ed., UDOM ARUNRAT, B.Ed., ANAK CHARANYANON, B.Ed., M.M.

ABSTRACT

The Klong Kon Yao, is a drum supported on the hip. It has long been a musical instrument of the Tai Yai people in Mae Hong Son. The purpose of this research is to analyze the use of the Klong Kon Yao its social context, characteristics of the instrument and musical system.

The Klong Kon Yao is traditionally used in Tai Yai culture in contexts such as playing for village entertainment and accompanying of dances. The Klong Kon Yao is made by a craftsman who is called "Sa-La". The drum has a unique shape similar to that of a wine glass, consisting of a round and bigger head part and a thin and longer bottom part. The length of the Klong Kon Yao is depend, on the diameter of the drum head., the longer diameter drum has a longer bottom.

The Klong Kon Yao is always accompanied by three other instruments, a set of the gongs, a medium sized per of cymbal, finger cymbal the sounds of the drum come from the surface of the head and hole at the bottom end. In the musical system of Klong Kon Yao, there are three fundamental melodic rhythms that everyone has to learn. The three rhythms are called *Paehup, Lawlæ, and Hangsat*.

Once the player has mastered these basic three melodic lines, improvisation is applied to develop new melodic lines. Experience and skills are crucial in the improvisation of melodic rhythm.

KEY WORDS : KLONG KON YAO / SA-LA / PAEHUP / LAWLAE / HANGSAT

149 P : ISBN 974-04-4293-5